

240

D E K R E T

z dnia 29 września 1945 r.

o uiszczaniu przez pracodawców całości składek na ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Części składek na ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy, potrącane dotychczas z zarobków pracowników, obciążają w całości pracodawców.

Art. 2. W związku z postanowieniem art. 1 w obowiązujących przepisach prawnych wprowadza się następujące zmiany:

1) w ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P.

Nr 51, poz. 396), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855):

a) art. 212 ust. 1, pkt 1) otrzymuje brzmienie:

„1) opłacać w całości koszty leczenia szpitalnego i pomocy położniczej, koszty, związane z pomocą lekarską z wyłączeniem zabiegów techniczno-dentystycznych oraz koszty lekarstw i środków opatrunkowych”,

b) w art. 219 skreśla się ust. 2,

c) w art. 220 skreśla się ust. 2, 3 i 4,

d) w art. 220 ust. 5 po słowach „zaległych składek” skreśla się słowa:

„z czego połowa obciąża pracodawców, a połowa ubezpieczonych”,

e) w art. 223 skreśla się ust. 1 oraz numerację ust. 2.

2) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu ustalonym ustawami z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 229) i z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 347):

a) w art. 101 ust. 2 po słowach: „odpowiada pracodawca” stawia się kropkę i skreśla się resztę zdania od słów: „któremu przysługuje” do końca,

b) w art. 102 ust. 2 skreśla się zdanie ostatnie, poczynając od słów: „W tym przypadku” do końca,

c) art. 104 skreśla się,

d) w art. 105 skreśla się ust. 1 i 2.

3) W art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 58, poz. 555) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 649) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849) skreśla się ustępy: 3, 5 i 6.

4) W art. 15 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163):

a) skreśla się ustępy 1, 2 i 3; ustępom 4, 5, 6 i 7 nadaje się numerację: 1, 2, 3 i 4;

b) nowy ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„(1) Pracodawcy, zatrudniający pracowników, pobierających uposażenie służbowe, bądź stałe wynagrodzenie za najemną pracę, uiszczają na rzecz Funduszu Pracy opłatę w wysokości 2% zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych tymże pracownikom. Przepis ten nie dotyczy Skarbu Państwa oraz związków komunalnych, z tym jednak zastrzeżeniem, iż poszczególne przedsiębiorstwa związków komunalnych uiszczają przewidzianą opłatę w wysokości 2% zarobków wypłacanych pracownikom, o ile obroty tych przedsiębiorstw nie wchodzi w skład zwyczajnych budżetów związków komunalnych. Pracodawcy rolni uiszczają opłatę 2% tylko od zarobków pracowników umysłowych”,

c) w nowym ust. 2 wyrazy „ust. 4” zastępuje się wyrazami „ust. 1”,

d) w nowym ust. 4 wyrazy: „i 4” skreśla się.

Art. 3. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio w ubezpieczeniu emerytalnym robotników rolnych oraz w ubezpieczeniu pensyjnym górników i hutników.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów
Władysław Gomułka

Minister Pracy i Opieki Społecznej
Jan Stańczyk